Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0189

Wieloletni plan dla Morza Bałtyckiego i dalsze działania

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2026 r. w sprawie wieloletniego planu dla Morza Bałtyckiego i dalszych działań (2024/2127(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), art. 4, art. 43 ust. 3 i 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz art. 37 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE[1] (WPRyb),

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007[2] (rozporządzenie w sprawie wieloletniego planu dla Morza Bałtyckiego),

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1781 z dnia 25 listopada 2020 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1139 w odniesieniu do zmniejszenia zdolności połowowej w Morzu Bałtyckim oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 508/2014 w odniesieniu do trwałego zaprzestania działalności połowowej flot poławiających dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego, dorsza

---

1 Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj.
2 Dz.U. L 191 z 15.7.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1139/oj.

atlantyckiego z zachodniej części Morza Bałtyckiego i śledzia atlantyckiego z zachodniej części Morza Bałtyckiego[3],

– uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej)[4],

– uwzględniając dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory[5],

– uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2115/77 z dnia 27 września 1977 r. zakazujące bezpośredniego połowu i wyładunku śledzia do celów przemysłowych innych niż spożycie przez ludzi[6],

– uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa[7],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie pozostałości chemicznych w Morzu Bałtyckim w oparciu o petycje nr 1328/2019 i 0406/2020[8],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 stycznia 2024 r. w sprawie planu działania UE: ochrona i odbudowa ekosystemów morskich w celu zapewnienia zrównoważonego i odpornego rybołówstwa[9],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 grudnia 2008 r. w sprawie opracowania europejskiego planu zarządzania populacją kormoranów w celu ograniczenia coraz większych szkód wyrządzanych przez kormorany w zasobach rybnych, rybołówstwie i akwakulturze[10],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 listopada 2024 r. w sprawie działań unijnych wymierzonych w rosyjską flotę cieni oraz pełnego

---

3 Dz.U. L 400 z 30.11.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/1781/oj.
4 Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj.
5 Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj.
6 Dz.U. L 247 z 28.9.1977, s. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1977/2115/oj.
7 Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj.
8 Dz.U. C 506 z 15.12.2021, s. 9.
9 Dz.U. C, C/2024/5735, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5735/oj.
10 Dz.U. C 21 E z 28.1.2010, s. 11.

egzekwowania sankcji wobec Rosji (2024/2885(RSP))[11],

– uwzględniając strategię UE na rzecz bioróżnorodności 2030 ustanowioną w komunikacie Komisji z dnia 20 maja 2020 r. zatytułowanym „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 – Przywracanie przyrody do naszego życia” (COM(2020)0380),

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 czerwca 2025 r. pt. „Europejski pakt na rzecz wszechoceanu” (COM(2025)0281),

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 lutego 2023 r. w sprawie planu działania UE: ochrona i odbudowa ekosystemów morskich w celu zapewnienia zrównoważonego i odpornego rybołówstwa (COM(2023)0102),

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 czerwca 2025 r. w sprawie zrównoważonego rybołówstwa w UE: stan obecny i kierunki na 2026 r. (COM(2025)0296),

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 29 stycznia 2025 r. zatytułowany „ Kompas konkurencyjności dla UE” (COM(2025)0030),

– uwzględniając Konwencję o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego z 1992 r. (konwencja helsińska z 1992 r.), która weszła w życie 17 stycznia 2000 r., oraz Komisję Ochrony Środowiska Morskiego Bałtyku, znaną również jako komisja helsińska (HELCOM),

– uwzględniając Bałtycki plan działania oraz ustalenia HELCOM dotyczące zatopionej w morzu amunicji chemicznej,

– uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 11 stycznia 2024 r. w sprawie C-330/22, Friends of the Irish Environment CLG przeciwko ministrowi rolnictwa, żywności i gospodarki morskiej Irlandii[12],

– uwzględniając analizę sytuacyjną zleconą przez Komisję Rybołówstwa Parlamentu Europejskiego, zatytułowaną „Wieloletni plan dla Morza Bałtyckiego – konieczne zmiany w zarządzaniu”, opublikowaną w sierpniu 2025 r. przez Dyrekcję Generalną ds. Spójności, Rolnictwa i Polityki Społecznej[13],

– uwzględniając badanie przeprowadzone we wrześniu 2025 r. przez

---

11 Dz.U. C, C/2025/809, 11.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/809/oj.

12 ECLI:EU:C:2024:19.

13 Analiza sytuacyjna „Wieloletni plan dla Morza Bałtyckiego – konieczne zmiany w zarządzaniu”, Parlament Europejski, Dyrekcja Generalna ds. Spójności, Rolnictwa i Polityki Społecznej, Departament Tematyczny ds. Rozwoju Regionalnego, Rolnictwa i Rybołówstwa, sierpień 2025 r.

Biuro Analiz Parlamentu Europejskiego zatytułowane „Evaluation of the Baltic Sea Multiannual Plan Regulation – European Implementation Assessment” [Ocena rozporządzenia w sprawie wieloletniego planu dla Morza Bałtyckiego – europejska ocena wdrożenia],

– uwzględniając sprawozdanie Europejskiej Agencji Środowiska z dnia 29 września 2025 r. zatytułowane „Europe’s environment and climate: knowledge for resilience, prosperity and sustainability” [Środowisko i klimat w Europie: wiedza na rzecz odporności, dobrobytu i zrównoważonego rozwoju],

– uwzględniając sprawozdanie HELCOM z dnia 31 października 2023 r. zatytułowane „State of the Baltic Sea 2023 – Third HELCOM holistic assessment 2016-2021” [Stan Morza Bałtyckiego w 2023 r. – trzecia całościowa ocena HELCOM za lata 2016–2021]”,

– uwzględniając zobowiązania państw w ramach celów zrównoważonego rozwoju ONZ, a mianowicie celów nr 3, 6 i 14,

– uwzględniając sprawozdanie Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) z dnia 26 listopada 2024 r. zatytułowane „Baltic Sea ecoregion – Ecosystem Overview” [Przegląd ekosystemu ekoregionu Morza Bałtyckiego], opinia ICES z 2024 r., sekcja 7.1,

– uwzględniając sprawozdanie ICES z 2022 r. zatytułowane „Workshop on ICES reference points (WKREF1)” [Warsztaty dotyczące punktów odniesienia ICES (WKREF1)][14],

– uwzględniając sprawozdanie ICES z 2022 r. zatytułowane „Workshop on ICES reference points (WKREF2)” [Warsztaty dotyczące punktów odniesienia ICES (WKREF2)][15],

– uwzględniając sprawozdanie ICES z 2023 r. zatytułowane „Workshop on guidelines and methods for the design and evaluation of rebuilding plans for category 1-2 stocks (WKREBUILD2)” [Warsztaty dotyczące wytycznych oraz metod opracowywania i oceny planów odbudowy zasobów rybnych kategorii 1–2 (WKREBUILD2)][16],

– uwzględniając sprawozdanie Wspólnego Centrum Badawczego Komisji z listopada 2025 r. zatytułowane „Scientific Technical and Economic Committee for Fisheries (STECF) – The 2025 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF-25-03 & STECF-25-07)” [Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) – Roczne sprawozdanie gospodarcze za 2024 r. dotyczące floty rybackiej UE (STECF-24-03 i STECF-24-07)],

---

14 Sprawozdania naukowe ICES. 4:2.
15 Sprawozdania naukowe ICES. 4:68.
16 Sprawozdania naukowe ICES. 5:112.

– uwzględniając sprawozdanie specjalne Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) z września 2019 r. na temat oceanów i kriosfery w warunkach zmiany klimatu,

– uwzględniając sprawozdanie z września 2025 r. sporządzone w ramach usługi programu Copernicus w zakresie monitorowania środowiska morskiego, zatytułowane „9th edition of the Copernicus Ocean State Report” [Dziewiąta edycja sprawozdania o stanie oceanów w ramach programu Copernicus],

– uwzględniając sprawozdanie Poczdamskiego Instytutu Badań nad Wpływem Klimatu z dnia 24 września 2025 r. zatytułowane „Planetary Health Check 2025: A Scientific Assessment of the State of the Planet” [Kontrola stanu zdrowia planety w 2025 r.: naukowa ocena stanu planety],

– uwzględniając sprawozdanie Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP) z 2016 r. zatytułowane „Options for Ecosystem-based Adaptation (EBA) in Coastal Environments: A Guide for environmental managers and planners” [Opcje adaptacji opartej na ekosystemach w środowiskach przybrzeżnych: przewodnik dla osób zarządzających środowiskiem i planistów],

– uwzględniając rezolucję 1612(2008) Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy w sprawie amunicji chemicznej zatopionej w Morzu Bałtyckim oraz towarzyszące jej sprawozdanie z 28 kwietnia 2008 r.,

– uwzględniając wspólne oświadczenie Dyrekcji Generalnej ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa Komisji Europejskiej oraz ICES z dnia 18 września 2025 r. zatytułowane „Adaptive science and coordinated governance for cross-sector action towards Baltic Sea recovery” [Nauka adaptacyjna i skoordynowane zarządzanie na potrzeby działań międzysektorowych na rzecz odbudowy Morza Bałtyckiego],

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa z dnia 28 kwietnia 2025 r. zatytułowane „Working document on the implementation of Regulation (EU) 2016/1139 (»Baltic MAP«)” [Dokument roboczy w sprawie wdrożenia rozporządzenia (UE) 2016/1139 („wieloletni plan dla Morza Bałtyckiego”)],

– uwzględniając „Ramy europejskiego planu zarządzania populacją kormorana czarnego” opracowane przez Europejską Komisję Doradczą ds. Rybołówstwa Śródlądowego i Akwakultury przy Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) z kwietnia 2025 r.,

– uwzględniając art. 55 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A10-0121/2026),

A. mając na uwadze, że plan wieloletni dotyczący połowów na Morzu Bałtyckim (rozporządzenie w sprawie wieloletniego planu dla Morza Bałtyckiego) w kontekście rosnącej presji środowiskowej na ekosystem Morza Bałtyckiego pomógł utrzymać presję połowową na poziomach zgodnych z maksymalnym podtrzymywalnym połowem; mając na uwadze, że pomimo znacznego ograniczenia nakładu połowowego w ostatnich latach stan niektórych populacji ryb uległ pogorszeniu z powodu połączenia czynników presji innych niż działalność połowowa, w tym eutrofizacji, energii morskiej, wpływu drapieżników, zanieczyszczenia, degradacji siedlisk i zmian ekosystemu związanych z klimatem, co doprowadziło do znacznych konsekwencji społeczno-gospodarczych dla sektora rybołówstwa;

B. mając na uwadze, że w 2023 r. ekoregiony Morza Bałtyckiego, Morza Celtyckiego i Morza Północnego zmniejszyły średnią presję połowową poniżej poziomów MSY, przy śmiertelności połowowej wynoszącej odpowiednio 54 %, 48 % i 23 % poniżej celów MSY, w porównaniu z poziomami powyżej celów z 2003 r.; mając na uwadze, że floty UE na Morzu Bałtyckim w 2022 r. spędziły 267 000 dni, co stanowi spadek o 8 % w porównaniu z 2021 r. i najniższy poziom osiągnięty od 2013 r.;

C. mając na uwadze, że stada dorsza bałtyckiego nadal pozostają w skrajnie złym stanie i nie przewiduje się ich poprawy w perspektywie krótkoterminowej, chociaż od 2019 r. nie prowadzi się ukierunkowanych połowów; mając na uwadze, że ICES szacuje, iż stada dorsza bałtyckiego będą nadal rozwijać się powoli i wykazywać tendencję spadkową w porównaniu z poprzednimi latami, także ze względu na niekorzystne warunki środowiskowe; mając na uwadze, że dorsz jest nadal poławiany jako „przyłów”;

D. mając na uwadze, że stada łososia i pstrąga nie są objęte rozporządzeniem w sprawie wieloletniego planu dla Morza Bałtyckiego; mając na uwadze, że istnieją istotne powiązania między stadami łososia i pstrąga a stadami śledzia, zwłaszcza w kontekście ekosystemów pokarmowych; mając na uwadze, że od 2022 r. ICES zaleca zaprzestanie wszelkich połowów komercyjnych i rekreacyjnych łososia w głównym basenie ze względu na prowadzenie połowów wielogatunkowych oraz fakt, że łosośia poławia się z wielu stad rzecznych, w tym stad zagrożonych;

E. mając na uwadze, że łodziowe rybołówstwo przybrzeżne obejmuje 92 % statków prowadzących działalność na Morzu Bałtyckim, jego udział w całkowitej masie wyładunków wynosi 7 %, lecz udział w wartości wyładunków wynosi 22 %, co przynosi znaczne korzyści gospodarcze i społeczne z uwagi na wartość dodaną powyżej średniej tego segmentu floty; mając na uwadze, że rybołówstwo w dużym stopniu polega na dostępności znacznej biomasy ryb zgodnie z WPRyb oraz zarządzanych w sposób zrównoważony stad ryb, które to elementy mają kluczowe znaczenie dla rentowności sektora;

F. mając na uwadze, że bałtycka flota łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego ma dostęp do mniejszych kwot połowowych w porównaniu z większymi podmiotami, co prowadzi do marginalizacji segmentów łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego i ich działalności połowowej;

G. mając na uwadze, że zgodnie z art. 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb „[p]rzy przydzielaniu uprawnień do połowów dostępnych państwom członkowskim państwa członkowskie stosują przejrzyste i obiektywne kryteria, między innymi kryteria o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym”;

H. mając na uwadze, że wartość dodana brutto dla rybaków z regionu Morza Bałtyckiego zajmujących się rybołówstwem łodziowym drastycznie spadła od wprowadzenia rozporządzenia w sprawie wieloletniego planu dla Morza Bałtyckiego, zgodnie z ocenami Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa Komisji Europejskiej (STECF), co zagraża bezpieczeństwu żywnościowemu i zwiększa zależność UE od przywozu; mając na uwadze, że utrata podaży ryb pochodzenia unijnego zwiększa zależność od importu z państw nienależących do UE i osłabia odporność rynku; mając na uwadze ciągły spadek liczby prowadzących działalność statków rybackich na Morzu Bałtyckim;

I. mając na uwadze, że wzmocnienie bałtyckich społeczności nadbrzeżnych i wspieranie lokalnego rybołówstwa, a zwłaszcza rybołówstwa łodziowego, mają też zasadnicze znaczenie dla zmniejszenia takiej zależności oraz zapewnienia zrównoważonego rozwoju gospodarczego i społecznego bałtyckiego wybrzeża;

J. mając na uwadze, że w ramach trwającego wdrażania rozporządzenia w sprawie kontroli rybołówstwa[17] przewiduje się regularne aktualizacje dotyczące połowów i wartości dodanej brutto sektora połowów rekreacyjnych, w tym morskiego rybołówstwa rekreacyjnego; mając na uwadze, że połowy rekreacyjne mają znaczną wartość społeczną i gospodarczą, wykraczającą poza aspekty finansowe, a wędkarze przyczyniają się do działań na rzecz odbudowy zasobów i ochrony przyrody; mając na uwadze, że połowy rekreacyjne mogą mieć istotny wpływ na zasoby rybne i państwa członkowskie powinny zatem zapewnić, by były one prowadzone w sposób zgodny z celami WPRyb; mając na uwadze, że rybacy rekreacyjni są również uprawnionymi użytkownikami morskich

---

17 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2842 z dnia 22 listopada 2023 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009, a także zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 i (WE) nr 1005/2008 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139, (UE) 2017/2403 i (UE) 2019/473, w odniesieniu do kontroli rybołówstwa (Dz.U. L, 2023/2842, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2842/oj).

zasobów biologicznych;

K. mając na uwadze, że najnowsza ogólnounijna ocena wartości społeczno-gospodarczej sektora morskiego rybołówstwa rekreacyjnego pochodzi z 2017 r., a jej zalecenia nie zostały jeszcze wdrożone w celu pełnego wykorzystania potencjału tej działalności o niewielkim wpływie na środowisko jako uznanego elementu strategii UE na rzecz niebieskiej gospodarki; mając na uwadze, że dostępne dane wskazują, iż około 8–10 mln obywateli UE związanych jest z sektorem rybołówstwa rekreacyjnego; mając na uwadze, że w regionie Morza Bałtyckiego stanowi to ważną działalność społeczno-gospodarczą, generującą wkład gospodarczy w wysokości około 1,5 mld EUR i wspierającą tworzenie ponad 14 000 ekwiwalentów pełnego czasu pracy (EPC);

L. mając na uwadze, że Morze Bałtyckie stanowi podstawę dochodów i tożsamości kulturowej tysięcy rodzin; mając na uwadze, że rybołówstwo jest elementem wielowiekowego dziedzictwa społecznego, kulturowego i gospodarczego regionu; mając na uwadze, że ograniczenia w rybołówstwie należy wprowadzać w sposób, który nie uniemożliwia prowadzenia lokalnej działalności przybrzeżnej dostarczającej konsumentom świeże ryby dla zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego oraz zapobiega ewentualnemu zanikowi zawodów związanych z rybołówstwem, gdyż są to czynniki, które w konsekwencji prowadzą do opuszczania obszarów przybrzeżnych przez mieszkańców;

M. mając na uwadze, że Morze Bałtyckie podlega licznym presjom antropogenicznym, w tym globalnemu ociepleniu, zanieczyszczeniu resztkowemu, zanieczyszczeniu amunicją chemiczną, eutrofizacji, zmieniającym się warunkom środowiskowym i długoterminowej degradacji, oraz jest szczególnie podatne na zagrożenia ze względu na batymetrycznie płytko położony basen morski, w którym występują unikalne genetycznie gatunki przystosowane do życia w wodzie słonawej o naturalnie niskim zasoleniu i niskim poziomie tlenu, a także ze względu na ograniczoną wymianę wód z Morzem Północnym i silną stratyfikację pionową; mając na uwadze, że te szczególne warunki wymagają podejścia do zarządzania dostosowanego do specyfiki regionu; mając na uwadze, że stada ryb w Morzu Bałtyckim nadal maleją również z powodu tych presji, w tym z powodu zaburzenia równowagi w populacji drapieżników, co wpływa na zatrudnienie, podczas gdy w ciągu ostatnich kilku lat znacznie ograniczono nakład połowowy; mając na uwadze, że Komisja uznaje potrzebę zajęcia się tymi dodatkowymi wyzwaniami środowiskowymi w celu wsparcia odtwarzania zasobów i długoterminowej zrównoważonej gospodarki;

N. mając na uwadze, że liczne nakładające się na siebie presje, w tym działalność połowowa, rolnictwo, spływy z leśnictwa, eutrofizacja, wyczerpanie tlenu, zanieczyszczenie chemiczne i rosnące populacje

drapieżników morskich, wraz z odprowadzaniem ścieków, stanowią poważne obciążenie dla ekosystemu, gdyż wzbogacają go w substancje biogenne i organiczne oraz zakłócają funkcjonowanie sieci pokarmowej; mając na uwadze, że ma to wpływ na rybołówstwo w całym ekoregionie Morza Bałtyckiego; mając na uwadze, że poczyniono postępy w ograniczaniu wprowadzania substancji biogennych i niebezpiecznych, jednak łączny wpływ nadal oddziałuje na zasoby ryb, przeżywalność larw i młodych osobników i w związku z tym konieczne są dalsze wysiłki we wszystkich odnośnych sektorach;

O. mając na uwadze, że morskie farmy wiatrowe należą do najszybciej rozwijających się gałęzi przemysłu morskiego, a prognozy wskazują, że ich moc znacznie wzrośnie; mając na uwadze, że morskie farmy wiatrowe przynoszą zarówno korzyści, takie jak schronienie dla gatunków ryb, lecz także zagrożenia dla różnorodności biologicznej w zależności od etapu rozwoju, lokalizacji i projektu;

P. mając na uwadze, że obowiązujące prawodawstwo UE początkowo okazało się skuteczne w ograniczaniu poziomów azotu w wodach UE i przyczyniało się do osiągnięcia celów dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej, które obejmują minimalizację eutrofizacji spowodowanej przez człowieka, a zwłaszcza jej niekorzystnych skutków;

Q. mając na uwadze, że skutki ocieplenia wód morskich (spowodowanego globalną zmianą klimatu i pogłębionego działalnością lądową) postępują szczególnie szybko w Morzu Bałtyckim, które ociepla się dwukrotnie szybciej niż średnio oceany na całym świecie, i prawdopodobnie doprowadzą do dalszych, rozległych i w większości nieznanych konsekwencji, w tym wyczerpania tlenu i ciągłych zaburzeń cyklu rozrodczego populacji ryb w przyszłości oraz ich występowania;

R. mając na uwadze, że ważne jest, aby Komisja i państwa członkowskie w pełni wdrożyły wszystkie właściwe przepisy unijne dotyczące Morza Bałtyckiego oraz usprawniły wdrażanie planu działania opracowanego w ramach regionalnej konwencji morskiej HELCOM, co pomoże rozwiązać problem niewydolności ekosystemu Morza Bałtyckiego;

S. mając na uwadze, że ustalając całkowite dopuszczalne połowy (TAC) na 2026 r., państwa członkowskie wyważyły zrównoważony rozwój środowiska z równowagą społeczno-gospodarczą, zachowując minimalny poziom działalności, jednocześnie nadal wspierając odbudowę zasobów ryb; mając na uwadze, że niektóre bałtyckie stada ryb zmniejszają się pomimo ogromnego ograniczenia nakładu połowowego; mając na uwadze, że dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej wymaga od państw członkowskich osiągnięcia dobrego stanu środowiska, poprzez zrównoważone sieci troficzne i

zdrowe zasoby, oraz rozwiązania problemu zanieczyszczeń, eutrofizacji, gatunków inwazyjnych, odpadów morskich, zanieczyszczeń związanych z wytwarzaniem energii, w tym hałasu podwodnego, oraz skutków zmiany klimatu;

T. mając na uwadze, że w odniesieniu do Morza Bałtyckiego Komisja – po zasięgnięciu opinii ICES – proponuje (a państwa członkowskie ustalają) kwoty przyłowów, chociaż ICES zaleca „połowy na poziomie zerowym”;

U. mając na uwadze, że zapisane w WPRyb obowiązujące przepisy dotyczące elastyczności obejmującej kolejny rok wpływają na zrównoważone zarządzanie kwotami; mając na uwadze, że w niektórych przypadkach Rada zdecydowała się nie korzystać z tej opcji ze względu na krytyczną sytuację stad; mając na uwadze, że niezbędne są wytyczne dla Morza Bałtyckiego, w szczególności w odniesieniu do stad znajdujących się w stanie krytycznym;

V. mając na uwadze, że błędna sprawozdawczość lub przypadki nieprzestrzegania przepisów oznaczają utrzymujące się problemy w rybołówstwie bałtyckim, które to problemy należy odpowiednio rozwiązać poprzez wdrożenie zmienionego rozporządzenia w sprawie kontroli rybołówstwa;

W. mając na uwadze, że skuteczne wdrożenie obowiązku wyładunku w Morzu Bałtyckim nadal wiąże się z wyzwaniami praktycznymi; mając na uwadze, że państwa członkowskie muszą działać zgodnie z przepisami WPRyb i rozporządzenia w sprawie kontroli rybołówstwa, w tym z przepisami dotyczącymi zdalnego monitorowania elektronicznego;

X. mając na uwadze, że ustanawianie kwot połowowych tylko na jeden rok utrudnia planowanie ekonomiczne, inwestycyjne i w zakresie zatrudnienia w sektorze rybołówstwa; mając na uwadze, że wieloletnie ramy decyzyjne oparte na najlepszych dostępnych opiniach naukowych umożliwiłyby bardziej stabilne zarządzanie;

Y. mając na uwadze, że bałtycki morświn zwyczajny jest zagrożony wyginięciem i pozostało tylko kilkaset osobników tego ssaka w Bałtyku Właściwym[18]; mając na uwadze, że gatunek ten jest stale zagrożony połowami w ramach „przyłowu”, zanieczyszczeniami środowiska, wyczerpaniem zasobów pokarmowych i zakłóceniami spowodowanymi hałasem podwodnym;

Z. mając na uwadze, że drobne ryby paszowe odgrywają kluczową rolę w morskich sieciach troficznych i ekosystemach Morza Bałtyckiego;

AA. mając na uwadze, że połowy do celów produkcji mączki rybnej i oleju

---

18 https://helcom.fi/wp-content/uploads/2025/06/Red-List-II-species-2025.pdf.

z ryb były dozwolone w regionie Morza Bałtyckiego w 1995 r., kiedy wyjątki były pierwotnie dopuszczone jedynie „pod warunkiem, że takie połowy nie stwarzają ryzyka nieodwracalnych szkód ekologicznych”, jak określono w Traktacie między państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Królestwem Norwegii, Republiką Austrii, Republiką Finlandii i Królestwem Szwecji dotyczącym przystąpienia Królestwa Norwegii, Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji do Unii Europejskiej[19];

AB. mając na uwadze, że wiele państw członkowskich regionu Morza Bałtyckiego wprowadziło systemy indywidualnych zbywalnych kwot połowowych dostępnych w ramach WPRyb; mając na uwadze, że faworyzuje to duże podmioty gospodarcze; mając na uwadze, że o wpływie na strukturę stad decydują przede wszystkim stosowane narzędzia i technika połowu;

AC. stwierdza, że skuteczność rozporządzenia w sprawie wieloletniego planu dla Morza Bałtyckiego w osiąganiu jego nadrzędnych celów ekologicznych i społeczno-gospodarczych była bardzo ograniczona; mając na uwadze, że niepowodzenie w przywróceniu zasobów ryb powyżej poziomów referencyjnych, niedostateczne uwzględnienie kwestii związanych z ekosystemem oraz niewystarczające stosowanie podejścia ostrożnościowego przy ustalaniu kwot osłabiły postępy; mając na uwadze, że brak holistycznego podejścia politycznego dodatkowo utrudnia działania mające na celu zapobieganie dalszej degradacji i wspieranie większej odporności Morza Bałtyckiego; mając na uwadze, że wartość dodana w zakresie współpracy regionalnej była niewielka, państwa członkowskie zgłosiły niewiele wspólnych zaleceń, a przepisy UE dotyczące regionalizacji w dziedzinie rybołówstwa nie są wykorzystywane w celu dostosowania środków zarządzania do specyfiki Morza Bałtyckiego; mając na uwadze, że zaangażowanie i współpraca wszystkich właściwych zainteresowanych stron były niewystarczające;

AD. mając na uwadze, że w kontekście specyficznych i dynamicznie zmieniających się warunków środowiskowych Morza Bałtyckiego oceny i opinie naukowe dotyczące niektórych pojedynczych gatunków skutkują systematycznym przeszacowaniem zdolności rozrodczej stad i łącznej wielkości zasobów, co ma poważny wpływ na zasoby oraz zdolność zarządzania i zdolność operacyjną sektora rybołówstwa w Morzu Bałtyckim oraz wskazuje na potrzebę przyjęcia podejścia bardziej dostosowanego do konkretnego basenu morskiego;

AE. mając na uwadze, że w skierowanych do ICES wnioskach o wydanie zaleceń dotyczących Morza Bałtyckiego Komisja nie zwróciła się do tej pory o uwzględnienie czynników środowiskowych, w tym deficytów tlenowych czy dostępności pokarmu, które mogą mieć

---

19 Dz.U. C 241 z 29.8.1994, s. 9.

wpływ na stan stad, ani nie uwzględniła w wystarczającym stopniu faktu, że należy podkreślić czynniki ryzyka; mając na uwadze, że należy stale ulepszać wnioski, także dzięki lepszemu informowaniu ICES o niepewności danych, aby lepiej odzwierciedlić jakość ocen;

AF. mając na uwadze, że struktura genetyczna populacji i subpopulacji stad eksploatowanych w celach handlowych nie jest w pełni znana i powinna być dalej badana przez ICES, na przykład poprzez udostępnianie danych państwom członkowskim regionu Morza Bałtyckiego, w celu poszerzenia bazy wiedzy na temat właściwych struktur populacji w regionie;

AG. mając na uwadze, że we wrześniu 2025 r. ICES wspólnie z Dyrekcją Generalną ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa Komisji Europejskiej stwierdziły, że w odniesieniu do Morza Bałtyckiego „tradycyjne jednolite zarządzanie pojedynczymi gatunkami nie jest już wystarczające, by sprostać obserwowanym złożonym problemom”;

AH. mając na uwadze, że HELCOM opracowuje mapy ryzyka środowiskowego obejmujące obszary szczególnie narażone na eutrofizację, beztlenowość oraz toksyczne osady denne, które to mapy dostarczają informacji na temat tego, gdzie należy priorytetowo traktować ustalanie obszarów ochronnych i ewentualnych okresów zamknięć połowowych;

AI. mając na uwadze, że należy ulepszyć opinie naukowe dotyczące Morza Bałtyckiego, co pozwoli uniknąć przeszacowania wielkości i produktywności zasobów, nieuzasadnionych limitów połowowych i niepewności gospodarczej;

AJ. mając na uwadze, że zgodnie z art. 43 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej decyzje dotyczące ustalania całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) i innych możliwości połowowych należą do wyłącznych kompetencji Rady, a zatem do państw członkowskich; mając na uwadze, że w decyzjach tych należy w pełni uwzględnić najnowsze dane naukowe i różnorodność warunków środowiskowych w regionie Morza Bałtyckiego;

AK. mając na uwadze, że niektóre państwa nienależące do UE, w tym Kanada, Nowa Zelandia i Australia, stosują różne systemy zarządzania oparte na danych naukowych, charakteryzujące się różnym stopniem ostrożności w porównaniu z UE;

AL. mając na uwadze, że skutecznie zarządzane i dobrze połączone morskie obszary chronione są cennymi narzędziami łagodzenia zmiany klimatu, a także służą realizacji szerszych celów, takich jak różnorodność biologiczna, odporność i zdrowie ekosystemów; mając na uwadze, że odbudowa zarosłych ekosystemów przybrzeżnych, takich jak mokradła pływowe oraz łąki roślin morskich (ekosystemy przybrzeżne związane z „niebieskim dwutlenkiem węgla”), może

przyczynić się do łagodzenia zmiany klimatu dzięki większej sekwestracji dwutlenku węgla;

AM. mając na uwadze, że wdrożenie art. 5 wieloletniego planu dla Morza Bałtyckiego odnośnie do decyzji w sprawie TAC, przepisów technicznych i środków zaradczych nie było wystarczające; mając na uwadze, że w przypadkach, w których podjęto działania „w celu zapewnienia szybkiego przywrócenia przedmiotowego stada do poziomów przekraczających poziom umożliwiający osiągnięcie MSY”, działania te nie osiągnęły zakładanego celu;

AN. mając na uwadze, że choć rozporządzenie w sprawie wieloletniego planu dla Morza Bałtyckiego ma stanowić elastyczne ramy możliwe do dostosowania w ramach podejścia regionalnego, zmiany te przyniosły ograniczone rezultaty, w pewnym stopniu również ze względu na ograniczone wdrożenie właściwych przepisów;

AO. mając na uwadze, że w wielu unijnych aktach prawnych przywołanych w rozporządzeniu w sprawie wieloletniego planu dla Morza Bałtyckiego określono, w jaki sposób unikać ryzyka oraz oceniać zdrowe stada i elementy ekosystemu;

AP. mając na uwadze, że zimowe połowy gatunków pelagicznych w Morzu Bałtyckim w okresie ich intensywnego wzrostu i gromadzenia rezerw energetycznych przed tarłem osłabiają zdolność reprodukcyjną stad, ponieważ samice pozbawione odpowiedniego poziomu odżywienia wytwarzają mniej ikry i gorzej rozwiniętą ikrę, co ogranicza sukces rozrodczy i utrudnia odbudowę populacji;

AQ. mając na uwadze, że w sprawozdaniu z własnej inicjatywy z 2023 r. Parlament wezwał do pragmatycznego i wyważonego podejścia do chronionych obszarów morskich, uznał ich różnorodność pod względem wielkości, gatunków i celów ochrony, zaakcentował potrzebę unikania podejścia uniwersalnego i położył nacisk na to, by w polityce tej dokładnie uwzględniać wpływ społeczno-gospodarczy na społeczności nadbrzeżne, opierać się w każdym przypadku na najlepszych dostępnych dowodach naukowych oraz zapewniać aktywny udział rybaków w projektowaniu chronionych obszarów morskich i zarządzaniu nimi;

AR. mając na uwadze, że system podejmowania decyzji w UE w sprawie poziomów TAC rozróżnia obecnie między zarządzaniem gatunkami docelowymi a potrzebami ochrony innych gatunków i jednocześnie dąży do stosowania podejścia ostrożnościowego w celu osiągnięcia i utrzymania zdrowego stanu ekosystemu;

AS. mając na uwadze, że funkcjonalny ekosystem zdefiniowany w dyrektywie ramowej w sprawie strategii morskiej wymaga, aby wszystkie elementy morskiego łańcucha pokarmowego, w stopniu w jakim są znane, występowały w normalnych ilościach i zróżnicowaniu, na poziomie, który w dalszej perspektywie może

zapewnić bogactwo gatunków i utrzymanie ich pełnej zdolności reprodukcyjnej, jak podkreślono w załączniku I do dyrektywie ramowej w sprawie strategii morskiej;

AT. mając na uwadze, że zarządzanie oparte na ekosystemie zostało zdefiniowane przez UNEP jako „zarządzanie działalnością człowieka i jej wpływem na ekosystemy i zasoby naturalne w oparciu o uwzględnienie całego ekosystemu”;

AU. mając na uwadze, że przygotowawcze dyskusje dotyczące decyzji w sprawie poziomów TAC odbywają się w ramach forum ds. rybołówstwa na Morzu Bałtyckim (BALTFISH); mając na uwadze, że regionalizacja umożliwia elastyczne zarządzanie basenami morskimi UE; mając na uwadze, że BALTFISH może przedstawiać „wspólne zalecenia” dotyczące konkretnych środków, które należy usprawnić;

AV. mając na uwadze, że długoterminowa zrównoważona gospodarka sektora rybołówstwa w regionie Morza Bałtyckiego zależy od uwzględnienia celów środowiskowych, gospodarczych i społecznych, aby zapewnić, że środki zarządzania chronią zatrudnienie, spójność regionalną i dostawy żywności w obszarach przybrzeżnych; mając na uwadze, że wiedza regionalna i lokalna, w tym wiedza rybaków i społeczności nadbrzeżnych, stanowi istotny element skutecznego zarządzania;

AW. mając na uwadze, że w różnych sprawozdaniach politycznych i naukowych podkreślono, że potrzebne jest lepsze i bardziej spójne podejście do podejmowania decyzji i że należy stosować w pełni całościowe podejście; mając na uwadze, że zastosowanie takiego podejścia było celem deklaracji ministerialnej[20] na konferencji „Nasz Bałtyk”; mając na uwadze, że konkretne wyniki tych konferencji i deklaracji są ograniczone, zwłaszcza jeśli chodzi o postępy w zakresie wdrażania prawodawstwa dotyczącego środowiska;

AX. mając na uwadze, że celem Europejskiego paktu na rzecz wszechoceanu, który zapowiada przyszły wniosek ustawodawczy dotyczący aktu o wszechoceanie, jest zapewnienie całościowych ram służących wyjaśnieniu wzajemnych powiązań i priorytetów obecnej polityki oceanicznej;

AY. mając na uwadze, że Komisja i państwa członkowskie nie podjęły wystarczających działań w celu ochrony i odbudowy ekosystemów Morza Bałtyckiego przed dodatkowymi zagrożeniami, takimi jak zanieczyszczenie, eutrofizacja i zmiana klimatu; mając na uwadze, że takie presje mają charakter transgraniczny i skumulowany, a zatem wymagają skoordynowanych działań na szczeblu międzynarodowym i

---

20 https://commission.europa.eu/document/download/486161f4-241f-4388-b10e-22f4711acd16_en?filename=ministerial_declaration_our_baltic_conference.pdf.

unijnym; mając na uwadze, że przejście na niskoemisyjną działalność gospodarczą o niewielkim wpływie na środowisko może przyczynić się do łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej;

AZ. mając na uwadze, że naturalne drapieżniki stanowią część ekosystemu Morza Bałtyckiego; mając na uwadze, że w Morzu Bałtyckim zwiększa się populacja niektórych gatunków chronionych, takich jak foki szare (Halichoerus grypus) i duże kormorany (Phalacrocorax carbosinensis); mając na uwadze, że foki i kormorany mogą mieć znaczący wpływ na przeżywalność młodych dorszy, zwłaszcza dorsza atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego, a także na akwakulturę i narzędzia połowowe; mając na uwadze, że dowody naukowe wskazują, iż mają one głównie lokalny wpływ na populacje ryb w odniesieniu do poszczególnych gatunków i stad; mając na uwadze, że w celu odbudowy stad ryb w Morzu Bałtyckim należy wziąć pod uwagę wszystkie czynniki wpływające na populacje ryb; mając na uwadze, że podejście ekosystemowe do zarządzania rybołówstwem powinno również obejmować czynniki środowiskowe; mając na uwadze, że zajęcie się tym wzajemnym oddziaływaniem wymaga ukierunkowanych i skutecznych środków zarządzania opartych na najlepszej dostępnej wiedzy naukowej i dialogu ze wszystkimi zainteresowanymi stronami; mając na uwadze, że przyjmując europejski plan zarządzania populacją kormoranów mający na celu złagodzenie rosnącego wpływu kormoranów na stada ryb, rybołówstwo i akwakulturę, Parlament przedstawił szereg możliwych środków mających na celu sprostanie obecnym wyzwaniom związanym z populacjami kormoranów;

BA. mając na uwadze, że Komisja przeprowadza obecnie ocenę unijnego systemu dotyczącego fok; mając na uwadze, że w konsultacjach publicznych przeprowadzonych przez Komisję wyrażono zdecydowany sprzeciw wobec wprowadzania do obrotu produktów z fok i obawy dotyczące polowań na foki[21];

BB. mając na uwadze, że od zakończenia II wojny światowej na dnie Morza Bałtyckiego zalegają dziesiątki tysięcy ton broni konwencjonalnej i chemicznej zawierającej substancje niebezpieczne, w tym chemiczne środki bojowe, takie jak iperyt siarkowy (gaz musztardowy), gaz łzawiący i substancje paraliżująco-drgawkowe, które w wyniku postępującej korozji stopniowo uwalniają do środowiska morskiego niebezpieczne chemikalia, co prowadzi do jego skażenia, szkód w ekosystemach i utraty różnorodności biologicznej, a także zagraża zdrowiu ludzkiemu i działalności gospodarczej zależnej od morza, takiej jak rybołówstwo, transport, pozyskiwanie surowców i rozwój energetyki morskiej;

---

21 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/14031-Trade-in-seal-products-fitness-check-of-EU-rules/public-consultation_pl.

BC. mając na uwadze, że ewentualne rozszczelnienie składowisk chemikaliów może doprowadzić do szybkiego skażenia dużej części Morza Bałtyckiego, co wykraczałoby poza możliwości pojedynczych krajów i wymagałoby koordynowanej reakcji Unii Europejskiej;

BD. mając na uwadze, że remediacja dna morskiego Morza Bałtyckiego, w tym usunięcie broni chemicznej, toksycznych ładunków i substancji promieniotwórczych, wymaga długoterminowego i solidnego pod względem finansowym planu opracowanego na szczeblu UE;

BE. mając na uwadze, że zrównoważone zarządzanie stadami ryb w Morzu Bałtyckim jest również utrudnione ze względu na luki w danych wynikające z nieprzekazywania danych przez Rosję, co zwiększa niepewność naukową i osłabia skuteczne regionalne zarządzanie rybołówstwem;

BF. mając na uwadze, że Rosja jednostronnie decyduje o kwotach, lekceważy opinie naukowe i konsekwentnie ustala kwoty powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu, co może zagrażać odbudowie stad ryb w Morzu Bałtyckim;

BG. mając na uwadze, że od początku rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie działalność rosyjskiej floty cieni nasiliła się; mając na uwadze, że flota cieni eksploatuje przestarzałe statki, które nie spełniają norm bezpieczeństwa i są wykorzystywane do transportu ropy naftowej i produktów ropopochodnych przez Morze Bałtyckie przy minimalnym przestrzeganiu norm bezpieczeństwa, norm środowiskowych i norm regulacyjnych, oraz że ze względu na starzenie się i zły stan statków stanowi ona poważne zagrożenie dla środowiska morskiego i rybołówstwa regionalnego, a jednocześnie budzi obawy dotyczące rybołówstwa w kontekście niezbędnej odbudowy stad ryb w Morzu Bałtyckim i ogólnego bezpieczeństwa Morza Bałtyckiego, a także mając na uwadze, że w razie wycieku ropy skutki byłyby katastrofalne i mogłyby mieć wpływ na wszystkie kraje w regionie;

Pilne działania

1. wzywa Komisję i Radę do zapewnienia skutecznego wykorzystania wszystkich dostępnych narzędzi prawnych i narzędzi zarządzania, w tym ukierunkowanych środków, z zastosowaniem podejścia naukowego, a także skutecznych konsultacji z zainteresowanymi stronami, aby zapobiec dalszemu pogarszaniu się stanu stad ryb w Morzu Bałtyckim;

2. wzywa Komisję, aby wraz z państwami członkowskimi oceniła, w jaki sposób zmienił się podział kwot między segmenty floty na Morzu Bałtyckim, oraz ustaliła, czy istnieje związek przyczynowy między presją na zasoby a krajową polityką podziału uprawnień do połowów;

3. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby podczas wdrażania rozporządzenia w sprawie wieloletniego planu dla Morza Bałtyckiego przeszły do fazy odbudowy i odtwarzania stad ryb, podejmując środki i działania na podstawie najlepszych dostępnych opinii naukowych, a także podejmując inne możliwe powiązane środki związane z innymi przepisami unijnymi lub krajowymi w celu wyeliminowania wszelkich czynników stresogennych dla stad ryb; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby przy realizacji wspomnianej wyżej fazy odbudowy i odtwarzania stad rozważyły środki zaradcze oparte na najlepszej dostępnej wiedzy naukowej, takie jak zawieszenie ukierunkowanych połowów niektórych stad w Morzu Bałtyckim, jak przewidziano w wieloletnim planie zarządzania, oraz unikały środków, które mogłyby osłabić stabilność społeczno-gospodarczą społeczności nadbrzeżnych, by zapewnić zrównoważony charakter działalności połowowej przeznaczonej do spożycia przez ludzi;

4. wzywa do uruchomienia wsparcia społecznego i finansowego, w tym wsparcia dla dotkniętych społeczności, inwestycji lokalnych, tymczasowej rekompensaty i pomocy pomostowej dla rybaków zgodnie z przepisami UE, aby zapobiec nadmiernym trudnościom i zachować dziedzictwo kulturowe; zauważa, że o ile środki tymczasowe stanowią odpowiedź na pilne problemy ekologiczne, o tyle narzędzia służące trwałemu zaprzestaniu działalności połowowej mają na celu dostosowanie zdolności połowowej do uprawnień do połowów w perspektywie długoterminowej; w związku z tym wzywa do wyraźnego rozróżnienia między tymczasowym a trwałym zaprzestaniem działalności połowowej w systemach wsparcia; przyznaje, że małe i średnie przedsiębiorstwa prowadzące połowy na Morzu Bałtyckim nie otrzymały odpowiedniej rekompensaty ekonomicznej za straty poniesione od czasu zamknięcia ukierunkowanych połowów dorsza w 2019 r.; wzywa Komisję do ustanowienia specjalnego funduszu na rzecz odbudowy i transformacji rybołówstwa bałtyckiego, aby wspierać restrukturyzację floty, modernizację technologii, rekompensatę za straty spowodowane zakazami połowów poszczególnych gatunków oraz ochronę społeczności zajmujących się rybołówstwem przybrzeżnym i ich dziedzictwa kulturowego;

5. podkreśla, że wszelkie środki mające na celu odbudowę zasobów muszą uwzględniać specyficzne i unikatowe warunki hydrologiczne i chemiczne akwenu Morza Bałtyckiego jako półzamkniętego morza słonawego charakteryzującego się ograniczoną wymianą wody, strefami beztlenowymi i trwałym zanieczyszczeniem osadami, które są specyficzne dla tego akwenu i nie są porównywalne z warunkami panującymi w innych akwenach morskich UE;

6. wzywa Radę, aby przyjmowała poziomy całkowitych dopuszczalnych połowów w pełnej zgodności z zasadą ostrożnego zarządzania zasobami i jednocześnie brała pod uwagę wrażliwość ekosystemu Morza Bałtyckiego, czynniki społeczno-gospodarcze i powolne tempo

odbudowy stad, a także niepewność naukową opinii naukowych; wzywa Komisję, aby przy ocenie obecnego planu wieloletniego starannie rozważyła aspekty społeczno-gospodarcze; podkreśla, że potrzebne jest wyważone podejście uwzględniające czynniki środowiskowe i społeczno-gospodarcze zgodnie z art. 2 rozporządzenia w sprawie WPRyb;

7. podkreśla, że ustanowienie wieloletnich kwot połowowych na podstawie najlepszej dostępnej wiedzy naukowej mogłoby dać ekosystemom morskim Morza Bałtyckiego czas na odbudowę i zapewnić przedsiębiorstwom stabilność potrzebną do planowania inwestycji, zachowania miejsca pracy i utrzymania infrastruktury portowej oraz wspierania wymiany pokoleń w sektorze rybołówstwa; podkreśla, że przedłużająca się niestabilność regulacyjna prowadzi do wycofania inwestycji, utraty zdolności produkcyjnych i zaniku rodzinnych przedsiębiorstw rybackich, co stanowi nieodwracalną stratę społeczno-gospodarczą dla bałtyckich społeczności nadbrzeżnych; podkreśla, że opracowanie takich środków zarządzania powinno obejmować skuteczne, terminowe i systematyczne konsultacje z zainteresowanymi stronami;

8. wzywa państwa członkowskie i Komisję, aby – biorąc pod uwagę niedociągnięcia rozporządzenia w sprawie wieloletniego planu dla Morza Bałtyckiego w osiąganiu jego celów środowiskowych i społeczno-gospodarczych – rozważyły wprowadzenie środków zgodnie z art. 12 i 13 rozporządzenia w sprawie WPRyb w każdym przypadku, gdy najlepsze dostępne opinie naukowe wskazują na potrzebę takich środków, oraz aby przygotowały działania przez analizę kosztów i korzyści wynikających z zamknięcia odpowiednich rodzajów działalności połowowej, w tym połowów rekreacyjnych, z uwzględnieniem utraconych dochodów, miejsc pracy, bezpieczeństwa żywnościowego oraz przyszłych kosztów braku działań;

9. wzywa do zapobiegania nieodwracalnym szkodom ekologicznym w bałtyckich stadach śledzia i szprota, aby zapewnić długoterminową rentowność rybołówstwa przybrzeżnego i łodziowego ukierunkowanego na te gatunki oraz chronić morskie sieci troficzne; uważa, że w świetle opinii naukowych należy pilnie rozważyć przerwy na odbudowę tych stad, dopóki dowody naukowe nie wykażą ich wyraźnej i trwałej odbudowy;

10. podkreśla w związku z tym, że dla maksymalnej skuteczności działań naprawczych konieczne jest właściwe zaangażowanie zainteresowanych stron i oparcie tych działań na najlepszej dostępnej wiedzy naukowej, by mogły realizować swoje cele; podkreśla ponadto możliwość tworzenia opartych na podstawach naukowych obszarów odbudowy stad ryb oraz stref zamkniętych w Morzu Bałtyckim, w szczególności w okresach zimowych i przedtarłowych, aby zapewnić stałe uzupełnianie stad i zdrową strukturę wiekową, jak również możliwość biernych i czynnych

środków odbudowy, takich jak odbudowa tarlisk i obszarów rozrodu, zgodnie z przepisami odpowiedniego prawodawstwa UE w zakresie ochrony środowiska; podkreśla, jak że ważne jest, aby takim środkom towarzyszyła odpowiednia i terminowa rekompensata zgodnie z odpowiednimi przepisami UE;

11. przypomina o zobowiązaniach i celach UE dotyczących zasięgu obszarowego i skuteczności chronionych obszarów morskich; zachęca do właściwego wdrożenia skutecznych środków zarządzania na obecnych chronionych obszarach morskich na Morzu Bałtyckim, a także do wyznaczenia dodatkowych chronionych obszarów morskich zgodnie ze zobowiązaniami UE; podkreśla, że przy wyznaczaniu tych obszarów należy opierać się na ocenach naukowych wskazujących na obecność kluczowych siedlisk lub tarlisk; zwraca uwagę na potrzebę skutecznych środków zarządzania i projektów pilotażowych dotyczących selektywnych narzędzi połowowych o niewielkim wpływie na środowisko, inspirowanych udanymi inicjatywami realizowanymi na Morzu Północnym i w cieśninie Skagerrak;

12. podkreśla znaczenie utrzymania rentownego tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego o ograniczonych wyładunkach w regionie, co umożliwi mu prowadzenie działalności w fazach odbudowy; przypomina o odpowiednich przepisach zmienionego rozporządzenia w sprawie kontroli rybołówstwa oraz o ich pełnym i skutecznym wdrożeniu; podkreśla, że rybołówstwo to ma kluczowe znaczenie dla źródeł utrzymania, odporności tradycyjnych łańcuchów dostaw i utrzymania miejsc pracy w społecznościach zajmujących się rybołówstwem przybrzeżnym oraz że ma ono szczególną wartość społeczną i kulturową; zwraca uwagę, że wzmocnienie tego rybołówstwa może przynieść większą wartość dodaną lokalnym gospodarkom; podkreśla znaczenie trzech filarów zrównoważonego rozwoju zgodnie z art. 2 rozporządzenia w sprawie WPRyb;

13. wzywa Komisję i państwa członkowskie do priorytetowego potraktowania poprawy sytuacji społeczno-gospodarczej rybaków zajmujących się łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym; podkreśla znaczenie uprawnień do połowów i stref połowowych na obszarach przybrzeżnych dla małych podmiotów; podkreśla, że państwa członkowskie mogą osiągnąć tę poprawę poprzez przydział kwot krajowych zgodnie z art. 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb, a także poprzez inwestycje w selektywne narzędzia połowowe o niewielkim wpływie na środowisko; wzywa ponadto Komisję i państwa członkowskie do oceny i – w stosownych przypadkach – wdrożenia zasad zróżnicowanego dostępu do łowisk na Morzu Bałtyckim w zależności od długości statków i rodzaju narzędzi, w szczególności w celu ograniczenia presji konkurencyjnej wywieranej przez duże statki przemysłowe na małe i średnie przedsiębiorstwa rodzinne i społeczności nadbrzeżne;

14. wzywa państwa członkowskie i Komisję, aby jeszcze bardziej zaostrzyły wprowadzenie w życie obowiązku wyładunku, aby zwalczać nielegalne odrzuty w Morzu Bałtyckim, przy czym należy brać pod uwagę wykonalność wprowadzanych środków, wspierały selektywność i ograniczały niezamierzone połowy oraz wdrażały odpowiednie przepisy w tej dziedzinie zgodnie z rozporządzeniem w sprawie WPRyb i rozporządzeniem w sprawie kontroli rybołówstwa;

15. podkreśla rolę Europejskiego paktu na rzecz wszechoceanu w promowaniu całościowego podejścia oraz regeneracyjnej i zrównoważonej niebieskiej gospodarki w Morzu Bałtyckim poprzez ukierunkowane działania na rzecz odbudowy stad ryb i zmniejszenia presji na środowisko; zauważa, że realizacja celów paktu na rzecz wszechoceanu i Kompasu konkurencyjności dla UE wymaga odpowiedniego wsparcia finansowego na rzecz rozwoju odpornej i długoterminowo rentownej gospodarki morskiej, a także na rzecz wspierania innowacji, modernizacji, dekarbonizacji i cyfryzacji;

16. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zmniejszenia obciążeń administracyjnych i zapewnienia lepszej koordynacji między strategiami politycznymi w celu wzmocnienia odporności, konkurencyjności i długoterminowego zrównoważonego rozwoju regionu Morza Bałtyckiego w obliczu wyzwań ekologicznych i rynkowych;

17. wzywa Komisję jako strażniczkę traktatów do działania zgodnie z traktatami w przypadkach, gdy Rada i państwa członkowskie naruszają przepisy UE, takie jak przepisy wieloletniego planu dla Morza Bałtyckiego;

18. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia pełnego i skutecznego wdrożenia unijnego rozporządzenia w sprawie kontroli rybołówstwa, w tym przepisów mających na celu rozwiązanie problemu nieprawidłowego raportowania połowów oraz zwiększenie rzetelności i wiarygodności deklaracji połowowych w regionie;

Poprawa opinii naukowych

19. podkreśla, że zarządzanie rybołówstwem musi opierać się na najlepszych dostępnych opiniach naukowych oraz że ICES ma do odegrania kluczową rolę w zapewnianiu spójności naukowej, a wiedza rybaków jest ważna; podkreśla znaczenie niezależności ICES; wzywa państwa członkowskie i Komisję do zapewnienia ICES dostępu do aktualnych i niezbędnych danych naukowych dotyczących połowów w celu dalszej poprawy jej opinii i zapewnienia terminowej dostępności wysokiej jakości ocen naukowych; wzywa Komisję do publicznego udostępnienia wszystkich opinii naukowych, o które zwraca się do ICES, również w celu umożliwienia otwartego dialogu;

20. wzywa Komisję, aby podczas obrad nad protokołem ustaleń niezwłocznie zwróciła się do ICES o dalsze opracowywanie opinii

ekosystemowych dotyczących wielu gatunków oraz opinii naukowych dotyczących odbudowy stad, z uwzględnieniem zmian środowiskowych i interakcji w sieci pokarmowej, o zbadanie możliwości wykorzystania ekosystemowych wartości referencyjnych i danych dotyczących śmiertelności połowowej uwzględniających kontekst ekosystemowy przygotowanych dla Morza Bałtyckiego oraz interakcji między poszczególnymi gatunkami, a także o opracowanie wskaźników uzupełniających opartych na innych odpowiednich przepisach UE, takich jak dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej, na przykład w celu uwzględnienia wskaźników dotyczących dużych ryb oraz wskaźników wieku i wielkości; podkreśla, że wszelkie takie opinie powinny być przejrzyste i przewidywalne dla sektora oraz unikać przeszacowania prowadzącego do nieproporcjonalnych limitów połowowych i niepewności dla przedsiębiorstw na późniejszym etapie;

21. wzywa Komisję, aby w przypadku Morza Bałtyckiego zwróciła się do ICES o opinię w sprawie buforów ostrożnościowych związanych z niepewnością opinii naukowych oraz niepewnością co do stałego uzupełniania i trajektorii biomasy, a także o opinię na temat skutków niestosowania przedziałów powyżej maksymalnego podtrzymywalnego połowu i wszystkich istotnych konsekwencji oraz aby unikała sztywnych lub automatycznych odliczeń, które nie uwzględniają realiów społeczno-gospodarczych; podkreśla, że maksymalny podtrzymywalny połów pozostaje ważnym narzędziem adaptacyjnego i odpowiedzialnego zarządzania; wzywa ponadto Komisję do zwrócenia się do Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa o przeprowadzenie odpowiednich analiz społeczno-gospodarczych dotyczących Morza Bałtyckiego;

22. wzywa Komisję, aby opierała wszystkie oceny stad wykorzystywane do wdrażania prawa UE na odniesieniach biomasy MSY zgodnie z celami art. 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie wieloletniego planu dla Morza Bałtyckiego i art. 2 ust. 2 rozporządzenia w sprawie WPRyb;

23. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, aby zarządzanie stadami ryb w Morzu Bałtyckim obejmowało cele dotyczące przywrócenia naturalnego składu wielkościowego i naturalnej struktury wiekowej populacji zgodnie z art. 2 ust. 5 lit. j) rozporządzenia w sprawie WPRyb, który odnosi się do art. 1 ust. 1 dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej, ponieważ zdrowe struktury populacji przyczyniają się do zdolności reprodukcyjnych, odporności stad i stabilności ekosystemu; zachęca do opracowania wskaźników monitorowania i bardziej selektywnych praktyk połowowych opracowanych we współpracy z sektorem, które mogą ograniczyć systematyczne odławianie większych i starszych ryb oraz lepiej chronić potencjał stałego uzupełniania stada;

24. wzywa Komisję, aby w celu wdrożenia prawodawstwa UE, w tym rozporządzenia w sprawie wieloletniego planu dla Morza

Bałtyckiego, zwróciła się do ICES o opinię naukową uwzględniającą istotne czynniki stresu środowiskowego i ekosystemowego w Morzu Bałtyckim; uważa, że w opinii tej należy wyraźnie podkreślić i uwzględnić – oprócz innych czynników – także zagrożenia związane z obecnym stanem środowisk, interakcje między lądem a morzem, zwiększoną niepewność spowodowaną zmianą klimatu oraz wpływ interakcji między gatunkami, w tym oddziaływanie odpowiednich populacji drapieżników; podkreśla, że wszelkie opinie naukowe powinny również jasno informować o poziomie niepewności dla każdego czynnika;

25. wzywa Komisję do skonsultowania się z ICES w ramach obecnego protokołu ustaleń, aby zachęcić do regularnej aktualizacji wytycznych technicznych dotyczących zasad kontroli odłowu oraz do dalszego udoskonalania metod oceny stad w oparciu o niezależne kryteria naukowe; zauważa, że ważne jest, aby ICES – przygotowując opinie naukowe dla Komisji lub państw członkowskich – stosowała najbardziej aktualne podejścia do Morza Bałtyckiego oraz aby opinie te były naukowo uzasadnione i spójne z unijnymi ramami prawnymi dotyczącymi rybołówstwa; zauważa, że jest to proces wewnętrzny w ramach ICES;

26. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby w oparciu o najlepszą dostępną wiedzę naukową zainicjowały kompleksowe mapowanie populacji genetycznej niektórych gatunków eksploatowanych komercyjnie w Morzu Bałtyckim, takich jak śledź i szprot, a także innych gatunków eksploatowanych w celach handlowych, oraz aby uzupełniały opinie naukowe oparte na dowodach w celu poprawy jakości decyzji w sprawie uprawnień do połowów i środków technicznych; podkreśla, że takie dane genetyczne muszą zostać w pełni zatwierdzone przez ICES i włączone do długoterminowych modeli oceny stad, zanim zostaną wykorzystane do celów zarządzania;

27. wzywa Komisję i państwa członkowskie do poprawy dostępności i jakości danych dotyczących kryteriów wieku i wielkości odnośnych stad podczas przygotowywania decyzji dotyczących zarządzania rybołówstwem w regionie; podkreśla, że usprawnione gromadzenie danych na temat tych parametrów powinno wspierać integrację wskaźnika 3 w ramach kryterium 3 dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej (D3C3), zgodnie z art. 3 ust. 3 wieloletniego planu dla Morza Bałtyckiego;

28. wzywa Komisję, aby zwróciła się do ICES o sporządzenie szczegółowej analizy naukowej obecnego podejścia UE do korzystania z opinii naukowych dotyczących Morza Bałtyckiego; wzywa ponadto Komisję do dopilnowania, aby zlecane opinie w sprawie poziomów połowów w pełni odzwierciedlały wszystkie odpowiednie wymogi prawne i cele polityczne, w tym cele WPRyb określone w art. 2; zwraca uwagę, że ważne jest, aby Komisja zajęła

się wszelkimi niedociągnięciami i określiła konkretne działania dotyczące tego, jak można wykorzystać obecnie dostępne opinie w sprawie uprawnień do połowów, z zachowaniem należytej ostrożności, aby spełnić wszystkie odpowiednie wymogi prawne i osiągnąć wszystkie cele;

29. zachęca Komisję i Radę do zadbania o to, aby ustalanie całkowitego dopuszczalnego połowu było przejrzyste i oparte na najlepszych dostępnych opiniach naukowych i wiedzy, zgodnie z celami rozporządzenia w sprawie wieloletniego planu dla Morza Bałtyckiego i rozporządzenia w sprawie WPRyb oraz zgodnie z opiniami ekosystemowymi dotyczącymi wielu gatunków, przy jednoczesnym uwzględnieniu interakcji między rybołówstwem a długoterminową stabilnością społeczno-gospodarczą społeczności nadbrzeżnych;

30. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby przy dalszym pogłębianiu zrozumienia zarządzania opartego na ekosystemach w istniejących ramach prawnych UE, na przykład dotyczących funkcjonujących ekosystemów, o których mowa w art. 5 ust. 5 lit. a) dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej, uwzględniały odpowiednie prace i definicje międzynarodowe, w tym prace i definicje UNEP;

Inne czynniki mające wpływ na rybołówstwo na Morzu Bałtyckim

31. wzywa Komisję do opracowania opartego na podstawach naukowych, skoordynowanego i międzysektorowego planu w celu zajęcia się kluczowymi czynnikami stresogennymi mającymi wpływ na Morze Bałtyckie, przy jednoczesnym zapewnieniu pluralistycznego zarządzania i planowania przestrzennego obszarów morskich, z udziałem wszystkich odpowiednich zainteresowanych stron i we współpracy z nimi;

32. wzywa Komisję, aby wykorzystała okazję do wsparcia lepszej koordynacji polityki i spójnego wdrażania polityki morskiej i wodnej w ramach przyszłego wniosku ustawodawczego dotyczącego aktu o wszechoceanie;

33. apeluje o skuteczne środki łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej, aby odpowiednio wcześnie przeciwdziałać zagrożeniom związanym z klimatem oraz uniknąć zwiększającego się ryzyka i kosztów opóźnionych działań w regionie;

34. wzywa do ciągłego i skutecznego wdrażania prawodawstwa UE w zakresie ochrony środowiska i jednocześnie uznaje potrzebę zrównoważonych i wykonalnych rozwiązań dla wszystkich odpowiednich sektorów w celu rozwiązania problemu presji środowiskowych na Morzu Bałtyckim i innych wodach UE, w tym zanieczyszczenia substancjami biogennymi z wielu źródeł;

35. apeluje o znaczące zwiększenie inwestycji w nowoczesne

oczyszczalnie ścieków oraz systemy retencji i filtracji zanieczyszczeń, zarówno w krajach nadbałtyckich, jak i we wszystkich zlewniach rzek odprowadzających wody do Bałtyku; podkreśla, że bez kompleksowej modernizacji infrastruktury wodno-kanalizacyjnej wszelkie wysiłki na rzecz poprawy jakości wód Morza Bałtyckiego pozostaną jedynie na poziomie deklaracji i będą nieskuteczne;

36. wzywa państwa członkowskie i Komisję do dopilnowania, aby wszystkie podejścia do naturalnego drapieżnictwa były oparte na podstawach naukowych i konsultacjach z zainteresowanymi stronami, w tym na zapobiegawczych, lokalnie ukierunkowanych środkach zarządzania kormoranami i fokami szarymi, oraz do dopilnowania, aby wszystkie przyjęte środki były skuteczne i spełniały wszystkie wymogi prawne i obejmowały odpowiednie monitorowanie, ukierunkowane i odpowiednie finansowanie oraz wzmocnioną współpracę z zainteresowanymi stronami, aby zapewnić skuteczność wdrożonych środków, w tym praktyk łagodzących, takich jak odstraszanie lub przemieszczanie fizyczne;

37. podkreśla, że Komisja musi podjąć pilne i skuteczne działania w związku z presją wywieraną przez populacje kormoranów na zasoby rybne w Morzu Bałtyckim, dbając przy tym, aby środki były proporcjonalne, dostosowane do warunków regionalnych i wdrażane w drodze skutecznych, ukierunkowanych i dostosowanych do warunków lokalnych interwencji w zakresie zarządzania opartych na najlepszych dostępnych danych naukowych, przy jednoczesnym umożliwianiu państwom członkowskim stosowania – w razie potrzeby – praktycznych i dostosowanych do sytuacji środków łagodzących w celu skutecznego przeciwdziałania lokalnym skutkom, a tym samym wspieraniu długoterminowego zrównoważonego charakteru rybołówstwa na dotkniętych obszarach przybrzeżnych;

38. wzywa Komisję i państwa członkowskie do ścisłego monitorowania, czy środki na rzecz odbudowy krytycznie zagrożonego morświna bałtyckiego są skutecznie wdrażane, i w razie potrzeby do podjęcia dodatkowych działań, aby zapobiegać głównym zagrożeniom dla ich przetrwania;

39. przypomina, że w latach 70. XX wieku populacje fok bałtyckich zostały niemal doszczętnie wytrzebione;

40. ponawia swój apel do Komisji o zaproponowanie unijnego planu zarządzania populacją kormoranów w rybołówstwie i akwakulturze w Morzu Bałtyckim w oparciu o najlepsze dostępne opinie naukowe i praktyki państw członkowskich oraz z uwzględnieniem planu zaproponowanego niedawno przez Europejską Komisję Doradczą ds.

Rybołówstwa Śródlądowego i Akwakultury (EIFAAC[22]) Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa, a także wcześniejszych projektów badawczych finansowanych przez UE, takich jak „INTERCAFE”[23]; podkreśla potrzebę wprowadzenia środków zapobiegawczych, rekompensat za straty oraz finansowania ze środków unijnych i krajowych;

41. ponownie podkreśla poważne zagrożenia dla środowiska i bezpieczeństwa, jakie stwarzają niewybuchy zatopione w Morzu Bałtyckim; przypomina swoją rezolucję z 27 kwietnia 2021 r. w sprawie pozostałości chemicznych w Morzu Bałtyckim oraz udane projekty CHEMSEA, DAIMON i DAIMON 3; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby podejmowały dalsze skoordynowane i praktyczne działania umożliwiające systematyczne lokalizowanie, ocenianie i monitorowanie tych materiałów niebezpiecznych w celu wyznaczenia priorytetów w zakresie obszarów do remediacji;

42. wzywa państwa członkowskie i Komisję do podjęcia wspólnych wysiłków na rzecz wspierania rozwoju badań naukowych i wymiany najlepszych praktyk w zakresie bezpiecznych i opłacalnych sposobów identyfikacji i usuwania amunicji i niewybuchów z dna morskiego, aby umożliwić skoordynowane działania na rzecz remediacji na dużą skalę;

43. wzywa Komisję i państwa członkowskie do uruchomienia skoordynowanego, długoterminowego i odpowiednio finansowanego programu UE mającego na celu identyfikację, neutralizację i usuwanie niewybuchów w Morzu Bałtyckim;

44. potępia nieodpowiedzialną, niezrównoważoną i niezgodną ze stanem nauki eksploatację zasobów ryb w Morzu Bałtyckim przez Rosję;

45. wzywa Radę i Komisję do uwzględnienia jednostronnych działań Rosji przy ustalaniu kwot dla Morza Bałtyckiego; wzywa ponadto Komisję do rozważenia środków mających na celu wywarcie presji na Rosję, aby dostosowała kwoty do opinii naukowych;

46. zdecydowanie potępia nasilającą się obecność rosyjskiej floty cieni na Morzu Bałtyckim i nieprzestrzeganie przez nią przepisów, co zwiększa ryzyko wycieków ropy naftowej i innych zagrożeń dla środowiska; zwraca uwagę na potencjalne szkody dla ekosystemów morskich, lokalnego rybołówstwa i zdrowia ludzkiego; zauważa ponadto obawy, że rosyjskie produkty rybołówstwa nadal trafiają na rynek UE za pośrednictwem istniejących kanałów handlowych, i podkreśla, że należy skutecznie wyeliminować wszelkie luki prawne,

---

22 https://www.fao.org/fishery/services/storage/fs/fishery/documents/EIFAAC/cormorantsplan/EuropeanManagementPlanforCormorants-April2025.pdf.

23 https://www.ceh.ac.uk/our-science/projects/intercafe.

które mogą podważać cele unijnych środków ograniczających; wzywa Komisję, aby przeanalizowała dalsze środki zwalczania rosyjskiej floty cieni, zwłaszcza w regionie Morza Bałtyckiego; nawołuje do zacieśnienia współpracy regionalnej i bardziej rygorystycznego egzekwowania przepisów w celu ograniczenia tych zagrożeń i ochrony zasobów morskich w Morzu Bałtyckim; podkreśla znaczenie zapewnienia pełnego egzekwowania sankcji wobec Rosji;

Zmiany legislacyjne

47. podkreśla pilną potrzebę zwiększenia wysiłków na rzecz koordynacji kompleksowych strategii politycznych, a także ciągłych i przyspieszonych postępów we wdrażaniu przepisów dotyczących innych obszarów polityki, aby uniknąć polegania wyłącznie na środkach dotyczących rybołówstwa i zapobiec dalszemu pogarszaniu się sytuacji społeczno-gospodarczej społeczności nadbrzeżnych; odnotowuje wysiłki poczynione w kontekście konferencji „Nasz Bałtyk”; zachęca do dalszych postępów w osiąganiu wymiernych rezultatów;

48. wzywa Komisję do rozpoczęcia oceny i ewentualnego przeglądu rozporządzenia w sprawie wieloletniego planu dla Morza Bałtyckiego w celu poprawy jego jasności, spójności i praktycznego stosowania oraz do oceny jego wyników pod względem aspektów środowiskowych i społeczno-gospodarczych; podkreśla ponadto, jak ważne jest dopilnowanie, aby wszelkie ewentualne przyszłe dostosowania ram były proste, oparte na podstawach naukowych i wykonalne dla sektora;

49. wzywa Komisję, aby w ramach ewentualnego przeglądu rozporządzenia w sprawie wieloletniego planu dla Morza Bałtyckiego oceniła i w stosownych przypadkach zaproponowała włączenie stad łososia i troci jako stad szczególnych objętych zakresem rozporządzenia w odniesieniu do przyłowów;

50. wyraża zaniepokojenie, że wartość dodana współpracy regionalnej w regionie Morza Bałtyckiego jest niska, biorąc pod uwagę, że w planie wieloletnim w większości przypadków skonsolidowano istniejące lub ugruntowane możliwości współpracy; zauważa, że ze względu na powolne procesy i zwiększoną biurokrację towarzyszącą takim inicjatywom państwa członkowskie wydały stosunkowo niewiele wspólnych zaleceń, co stanowi niepokojący sygnał, że przepisy dotyczące regionalizacji unijnych przepisów dotyczących rybołówstwa nie są wykorzystywane do dostosowania środków zarządzania do specyfiki Morza Bałtyckiego; podkreśla potrzebę współpracy regionalnej między krajami bałtyckimi, z udziałem wszystkich zainteresowanych stron;

51. podkreśla, że skuteczne zarządzanie Morzem Bałtyckim musi opierać się na zaufaniu, dialogu i współpracy regionalnej między państwami

członkowskimi, wszystkimi zainteresowanymi stronami, organami regionalnymi, takimi jak HELCOM, i społecznościami nadbrzeżnymi w celu promowania praktycznych rozwiązań i wymiany wiedzy;

52. wzywa do przyjęcia nowego, dostosowanego do warunków regionalnych podejścia do zarządzania ryzykiem;

53. apeluje o doprecyzowanie zasad zawartych w wieloletnim planie zarządzania, aby zakazać elastyczności obejmującej kolejny rok w przypadku stad pozostających poniżej obecnego punktu odniesienia do celów ochrony (Btrigger) określonego w wieloletnim planie dla Morza Bałtyckiego, zgodnie z ustaleniami Rady;

54. wzywa Komisję do wzmocnienia opartych na podstawach naukowych i proporcjonalnych środków zarządzania zasobami łososia w Morzu Bałtyckim, tak by zapewnić odpowiednie zrozumienie i uwzględnienie wpływu połowów śledzia, szprota i dorsza na ekosystem łososia; wzywa do ściślejszego monitorowania i badań w celu wspierania zrównoważonego zarządzania łososiem;

55. podkreśla, że zarządzanie rybołówstwem w UE powinno opierać się na europejskim doświadczeniu, nauce i realiach regionalnych; wzywa Komisję i Radę do zaproponowania dostosowanych regionalnie zasad dla Morza Bałtyckiego dotyczących działań podejmowanych automatycznie, gdy liczebność stad spadnie poniżej wartości progowych ustanowionych zgodnie z zasadą ostrożnego zarządzania zasobami, i przypomina, że zarządzanie maksymalnym podtrzymywalnym połowem należy uzupełnić, w stosownych przypadkach, środkami różnicującymi połowy w zależności od wielkości i wieku; uważa, że inspirację można czerpać z praktyk zarządzania w innych regionach, takich jak Australia, Nowa Zelandia, Kanada i Stany Zjednoczone, jednocześnie zapewniając spójność z ramami prawnymi UE;

56. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy regionalnej zgodnie z art. 18 rozporządzenia w sprawie WPRyb;

57. wzywa do podjęcia konkretnych i skutecznych środków w celu dopilnowania, aby coraz więcej ryb złowionych w Morzu Bałtyckim trafiało do bezpośredniego spożycia przez ludzi, aby wspierać i stymulować lokalne łańcuchy dostaw żywności;

58. zauważa, że niektóre państwa członkowskie w regionie Morza Bałtyckiego, takie jak Niemcy i Szwecja, wprowadziły środki krajowe mające na celu ograniczenie lub zakazanie połowów włokami dennymi na niektórych obszarach morskich;

59. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby w odniesieniu do Morza Bałtyckiego zaproponowały wstrzymanie połowów włokiem na mączkę rybną i olej z ryb w fazie odbudowy, jak również ograniczenie działalności wydobywczej na chronionych obszarach morskich;

uznaje, że podejścia w Unii różnią się w zależności od konkretnego kontekstu ekologicznego, prawnego i społeczno-gospodarczego; zachęca państwa członkowskie do dalszego opracowywania proporcjonalnych, opartych na podstawach naukowych rozwiązań we współpracy z zainteresowanymi stronami, w szczególności z sektorem rybołówstwa i społecznościami nadbrzeżnymi, w celu zwiększenia ochrony środowiska morskiego przy jednoczesnym zapewnieniu rentowności unijnego sektora rybołówstwa poprzez sprawiedliwą transformację;

°

° °

60. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.